

MAGISTRÁT MĚSTA OLOMOUCE

ODBOR PAMÁTKOVÉ PÉČE

Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc

Spisový znak – 411.1, skartační znak/skart. lhůta – A/10

Č. j. SMOL/048789/2022/OPP/Ka
Spisová značka: S-SMOL/222434/2021/OPP
Uvádějte vždy v korespondenci

V Olomouci 17.02.2022

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Mgr. Vlasta Kauerová, dveře č. 1.15
Telefon: 588488130
E-mail: vlasta.kauerova@olomouc.eu
Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. Vlasta Kauerová

Stanovisko správního orgánu prvního stupně k podanému odvolání dle ustanovení § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v aktuálním znění (dále jen „správní řád“)

Magistrát města Olomouce, odbor památkové péče (dále jen „**správní orgán**“), vydal dne 06.01.2022 rozhodnutí č.j. SMOL/317249/2021/OPP/Ka ve věci realizace záměru Středoevropského fóra – studie přístavby v proluce v ul. Denisova, parc. č. 13, parc. č. 39, parc. č. 141, parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc. č. 458, parc. č. 459 v k.ú. Olomouc-město, obec Olomouc (dále jen „**rozhodnutí**“), které se nachází na území městské památkové rezervace Olomouc, prohlášené dne 21.12.1987 výnosem Ministerstva kultury ČSR, č.j. 16.417/87-VI/1, který byl správním orgánem z hlediska památkové péče posouzen jako nepřipustný.

Dne 21.01.2022 bylo ze strany vlastníka výše uvedených pozemků, a to Muzea umění Olomouc, příspěvková organizace, IČO 750 79 950, se sídlem Denisova 824/47, 779 00 Olomouc (dále jen „**odvolatel**“) proti rozhodnutí podáno odvolání ze dne 20.01.2022.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 06.01.2022 a odvolání bylo podáno dne 21.01.2022, tj. poslední den stanovené 15 denní odvolací lhůty, je zřejmé že bylo podáno včas a je v této věci přípustné.

Správní orgán v této věci nepostupoval dle ustanovení § 87 správního řádu, tedy nevyužil svého práva autoremedury, neboť z jeho strany by nedošlo ke zrušení či změně napadeného rozhodnutí ve prospěch odvolatele, když má za to, že jím vydané rozhodnutí je zcela věcně správné a trvá na něm.

K podanému odvolání, konkrétně k jeho jednotlivým bodům, podává správní orgán následující

Stanovisko:

Ad. 4.

Správní orgán trvá na věcné správnosti odůvodnění rozhodnutí, neboť je v něm zcela jednoznačně a jasně uvedeno z jakých podkladů správní orgán při svém rozhodování vycházel, jak tyto podklady vyhodnotil a k jakému, díky nim, dospěl závěru. Správní orgán konstatuje, že veškeré podklady pro vydání rozhodnutí byly řádně dle ustanovení § 50 odst. 1-4 a správního řádu vyhodnoceny a posouzeny v jednotlivostech i v kontextu. Správní orgán správně posoudil jak veškerá skutková zjištění, tak i jejich následně právní posouzení (viz dále).

Ad. 5 - 9

Správní orgán uvádí, že stanovisko (resp. stanoviska) NPÚ ÚOP Olomouc (dále jen „**NPÚ**“) i Vědecké rady generální ředitelky NPÚ (dále jen „**VR GnŘ**“) byla zapracována do jednotlivých bodů, které by měla novostavba respektovat, v odůvodnění. U každého bodu je uvedeno, ze kterého

podkladu pro rozhodnutí vychází. Např. body 1 (Zachování uliční čáry), 2 (Respektovat průběh korunních říms sousedních objektů), 3 (Zachovat půdorys původní zástavby při ulici). Výše zmíněné body jsou příkladem, kdy správní orgán vycházel či přímo vychází ze stanoviska VR GnŘ, viz s. 8-9 napadeného rozhodnutí, kdy jednotlivé výstupy VR GnŘ byly správním orgánem implementovány do odůvodnění jednotlivých bodů prostřednictvím navazujících vyjádření NPÚ. Pro lepší uchopení problematiky odvolatelem správní orgán cituje vyjádření VR GnŘ (viz ...výše uvedená studie byla dne 3. 9. téhož roku předmětem jednání památkové rady ředitele NPÚ ÚOP OL. Po obsáhlé diskusi památková rada většinou hlasů vyslovila souhlas se studií, byť s určitými korektivy, a ztotožnila se s podmínkami, které v dané věci již dříve uplatnil NPÚ ÚOP OL, přičemž v zápise jsou uvedeny tyto podmínky:

„1. Zachovat:

- a) průběh uliční čáry
- b) půdorys původní zástavby při ulici
- c) hmotu původní zástavby při ulici
- d) tradiční tvary střech v místě (sedlovou formu) a
- e) odstup od dochovaných hradeb a respektovat a prezentovat archeologické potvrzené hrady.

2. Respektovat a reflektovat:

- a) průběh korunních říms sousedících objektů
- b) charakter okolní zástavby (omítky, vertikálně orientované otvory)
- c) traktování fasád okolní zástavby (jde o drobné měřítko a promítnutí struktury řady městských domů)
- d) materiály v místě a
- e) výrazové prostředky a měřítko barokní a historizující architektury v okolí.“)

Správní orgán k bodu č. 9 ze strany odvolatele konstatuje, že podklady, které správní orgán hodnotil, jsou řádně uvedeny a ocitovány v každém z jeho odůvodněných bodů k jednotlivým problematikám.

Správní orgán si dovoluje s odkazem na konaný webinář „Problematika novostaveb v chráněných územích“ ze dne 27. 1. 2022, organizovaný NPÚ, poukázat nejen na současný stav poznání ochrany kulturně-historického dědictví, ale i na slova

o připravovaném vydání nové metodiky stran novostaveb v chráněných územích. Správní orgán z toho dovodil, že chystaná metodika jako odborný podklad, bude obsahovat nejnovější poznatky ohledně problematiky novostaveb v památkově chráněných územích, což bude mít dopad i na záměr SEFO, či na přestavbu pražské Invalidovny. Správní orgán v této souvislosti opět poukazuje na nutnost revidovat minulá vyjádření NPÚ se zřetelem k aktuálnímu stavu poznání ochrany kulturně-historických hodnot.

Ad. 10

Správní orgán je toho názoru, že jím vydané rozhodnutí je plně v souladu s uvedenou judikaturou. V oblasti památkové péče je hlavním úkolem správního orgánu hájit chráněné veřejné zájmy – veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví. Správní orgán v odůvodnění dospěl k závěru, že záměr předložené novostavby je s tímto chráněným zájmem v rozporu. Správní orgán se v odvolání opakovaně zabývá odvolatelem zmiňovanými důkazy, které správní orgán pečlivě shromáždil a patřičně vyhodnotil, a které jsou k dané problematice staveb relevantní vzhledem k aktuálnímu stavu poznání památkové péče. Správní orgán upozorňuje, že je vázán v rozhodnutí citovanými mezinárodními úmluvami a zákonem o státní památkové péči. Správní orgán využil jako podklady pro odvolatelem napadené rozhodnutí metodiky odborné organizace státní památkové péče Národního památkového ústavu, tj. metodiky z roku 2004 a 2015, kterými není správní orgán vázán, ale plně je při svém rozhodování respektuje.

Ad. 12

Ačkoli odvolatel argumentuje selektivním výkladem mezinárodních smluv ze strany správního orgánu, sám se v tomto bodě selektivního výběru dopouští, cituje se: „ (...) ignoruje další mezinárodní úmluvy v oblasti památkové péče, se kterými je záměr SEFO zjevně v souladu“. Nadto odvolatel neuvádí, jak tyto jím zmiňované mezinárodní smlouvy dávají záměr do souladu se zájmy státní

památkové péče. Z logiky věci správní orgán v každém z bodů v odvolatelem napadeném rozhodnutí citoval ty mezinárodní smlouvy, resp. jejich patřičné články, které se přímo vztahují k záměru novostavby v památkově chráněném území. Správní orgán konstatuje, že mu není v současnosti známa jakákoliv mezinárodní smlouva, pro ČR právně závazná, se kterou by byl záměr navrhované podoby novostavby v prostředí MPR Olomouc, resp. se záměr novostaveb v památkově chráněných územích v podobě předloženého záměru SEFO v souladu

Ad. 13

Správní orgán si dovoluje opravit zavádějící a nepravdivou informaci stran odvolatelem zmiňovaného dokumentu z roku 2010 *ICOMOS New Zealand Charter for the Conservation of Places of Cultural Heritage*, kde odvolatel cituje absenci správním orgánem citované pasáže z Benátské charty. Tento dokument z roku 2010, nikoliv mezinárodní smlouva, je dokumentem přijatým pro potřeby ochrany kulturního dědictví Nového Zélandu a není tedy aplikovatelný například pro území Evropy, ze zjevných historických důvodů – viz <https://icomos.org.nz/charters/>. Správní orgán konstatuje, že v odvolatelem citovaném dokumentu jsou základní, a správním orgánem v rozhodnutí citované, principy ochrany kulturního dědictví před nežádoucími zásahy zachovány. Správní orgán upozorňuje, že Benátská charta byla správním orgánem citována jako další příklad, proč podoba záměru dotčené novostavby není z hlediska zájmů státní památkové péče přípustná. Správní orgán dále poukazuje např. na *Österreichische Zeitschrift für Kunst und Denkmalpflege*. LXIX. 2015. Heft ½, kde je tato problematika přehledně popsána.

Ad. 14

Správní orgán uvádí, že nikde v textu rozhodnutí neuvedl, že novostavby nejsou v historickém prostředí akceptovatelné. Neakceptovatelná je podoba posuzovaného záměru, která je v rozporu jak s právními předpisy stran památkové péče, tak i v rozporu s výnosem MPR Olomouc, stejně tak je v rozporu s aktuálním stavem poznání ohledně ochrany kulturně-historického dědictví (viz Ad. 9) Správní orgán v souladu se svým zákonným zmocněním pouze posoudil, jestli konkrétní záměr je v souladu se zájmy státní památkové péče. Jednotlivé posuzované body v rámci odůvodnění nadto přímo stanovují, že pokud by s nimi byl záměr konformní, byl by z hlediska správního orgánu přijatelný. Správní orgán opětovně upozorňuje, že jednotlivé body vycházely ze shromážděných podkladů, správní orgán si je „nevymyslel“. Správní orgán opětovně odkazuje zde výše uvedený webinář „Problematika novostaveb v chráněných územích“ ze dne 27. 1. 2022 a poukazuje na skutečnost, že mu jsou známy nejnovější trendy v ochraně kulturně-historických hodnot, a že v obecné rovině je realizace novostaveb v památkově chráněných územích podrobována stále přísnějšímu posuzování ze strany orgánů státní památkové péče.

Ad. 15

K tomuto bodu správní orgán opět odkazuje na jednotlivé body odůvodnění, kde je podrobně popsáno s jakými ustanoveními a články je předložený záměr novostavby nepřipustný.

Ad. 17

Pokud je záměr v jednotlivých aspektech opakovaně v rozporu se stále stejnými chráněnými prvky, správní orgán pokládal za účelné použít stejnou větnou skladbu. Citace, byť na první pohled stejné, jsou správním orgánem užity vzhledem ke konkrétnímu posuzovanému prvku předložené podoby záměru. Správní orgán považoval za účelné, přesně v dikci dle § 50 odst. 1–4 správního řádu, podklady očitovat v určitém rozsahu, aby bylo žadateli zjevné, co přesně je v rozporu s principy památkové péče. Správní orgán dále upozorňuje, že se v tomto případě nejedná o strojové kopírování textu odůvodnění, ale pouze o reakci na žadatelem předloženou podobu záměru. Správní orgán si dovoluje poukázat na zřejmou nepozornost odvolatele v jím citovaných námitkách (zde č. 2 a č. 3), kdy se správní orgán ve skutečnosti vyjadřuje správně k posuzovaným prvkům, nikoliv, jak uvádí odvolatel svým účelovým vytrháváním z kontextu daného odůvodnění, k nesprávné části posuzované stavby.

Ad. 23

Správní orgán opětovně upozorňuje, že ve svém rozhodnutí nevyslovil myšlenku absolutního zakonzervování stavu, ani zákazu novostaveb na daném místě. Správní orgán pečlivým studiem shromážděných podkladů dovedl, že předložená podoba záměru je v rozporu nejen s výnosem o MPR

Olomouc, ale je nepřijatelná i vzhledem k aktuálnímu stavu poznání ochrany kulturně-historických hodnot v památkově chráněných územích (viz např. výše zmiňovaný odborný webinář NPÚ).

Ad. 24

Správní orgán používá regulační plán pouze jako podpůrný argument. Není úkolem správního orgánu posuzovat soulad záměru s územně plánovací dokumentací. Jádro argumentace leží na jiných základech. Správní orgán upozorňuje nejen na nutnost souladu případné realizace novostavby nejen s Územním plánem města Olomouce, viz např. výška zástavby (viz <https://www.olomouc.eu/o-meste/uzemni-planovani/novy-uzemni-plan>) kap. 7.12.2, ale hlavně na nutnost souladu s principy ochrany MPR Olomouc, tedy nikoliv s Regulačním plánem města Olomouce, jak chybně uvádí odvolatel (viz s. 22 rozhodnutí správního orgánu, citováno: „*Předložený záměr vytvořením piazzety na historické parcele č. 139, nyní č. 458 (viz výkres využití pozemků - Výrok výkres č. 1/02 Regulačního plánu Městské památkové rezervace Olomouce*...“ dostupné na: https://www.olomouc.eu/administrace/repository/gallery/articles/26_126542/rp_mpr_i_02.cs.pdf) je v přímém rozporu s principy ochrany MPR Olomouc, která byla vyhlášena výnosem č. 16417/87-VII/1, Výnos MK ČSR čj. 16.417/87-VI/1 ze dne 21.12.1987, kde předmětem státní památkové péče jsou:

- a) *historický půdorys a jemu odpovídající prostorová a hmotová skladba, městské interiéry včetně povrchu komunikací, plochy zvýšené ochrany, ostatní chráněné plochy a podzemní prostory,*
- b) *hlavní městské dominanty v dálkových i blízkých pohledech,*
- c) *vybrané nemovitě kulturní památky,*
- d) *ostatní objekty, soubory a prostory, dotvářející prostředí rezervace, u kterých z hlediska zájmů státní památkové péče lze závažné, podstatně měnící úpravy provádět pouze po dohodě s orgány státní památkové péče,*
- f) *veřejná zeleň.“*

Ad. 25 + 26 + 30

Správní orgán upozorňuje, že je vázán zásadou legality a zásadou zákazu zneužití správní úvahy dle ustanovení § 2 odst. 1 a 2 správního řádu. Z toho důvodu se ve svém rozhodnutí zabýval toliko souladem záměru s jemu svěřenými chráněnými veřejnými zájmy – zájmem veřejnosti na ochraně památkového fondu. Správní orgán nemůže brát v potaz finanční stránku záměru či dalšími, mu nesvěřenými zájmy. Správní orgán upozorňuje, že je při svém rozhodování vázán zákonnými předpisy státní památkové péče, zde především zákonem o státní památkové péči. Správní orgán konstatuje, že nemůže v žádném případě dát přednost ekonomickým zájmům vlastníka před zájmy státní památkové péče, viz § 1 odst. 1, 2 zákona o státní památkové péči a také článek 11 odst. 3 Základní listiny práv a svobod, kde je explicitně řečeno, že vlastnictví zavazuje a že nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Z tohoto jasně vyplývá, že vlastnictví není v ústavním pořádku zakotveno pouze jako právo, ale také jako povinnost. Správní orgán dále uvádí, že předložená podoba záměru SEFO by byla i v přímém rozporu s čl. 1 a zejména s čl. 4 Úmluvy o ochraně architektonického dědictví Evropy, pro ČR vstoupivší v platnost 01.08.2000 (Sdělení č. 73/2000 Sb. m. s. Ministerstva zahraničních věcí), kdy se ČR zavázala, mimo jiné, k ochraně nejen samotných památek, ale i architektonických souborů (čl. 1, odst. 1, 2) a také, že předejde znetvoření, zchátrání nebo demolici chráněných statků (čl. 4, odst. 2). Úmluva o architektonickém dědictví Evropy je s účinností dnem 1.6.2002 dle čl. 10 Ústavy součástí právního řádu ČR, jakožto vyhlášená mezinárodní smlouva, a jako taková má v případě, že stanoví něco odlišného než zákon, absolutní přednost.

Ad. 27 + 28

Správní orgán odkazuje na jednotlivé body svého odůvodnění, kde je podrobně zdůvodněna nepřijatelnost předložené podoby záměru novostavby SEFO na základě citovaných mezinárodních smluv, mezinárodních dokumentů, zákona o státní památkové péči a dle aktuálního stavu poznání ochrany kulturně-historických hodnot.

Ad. 32

Správní orgán vzal v potaz dosaženou úroveň poznání v oblasti památkové péče. Odvolatel naopak

často argumentuje vyjádřeními různých orgánů, které jsou vzhledem k aktuálnímu stavu poznání ochrany kulturně-historických hodnot buď zastaralé či i značně selektivní. Správním orgánem shromážděné podklady pro rozhodnutí v dané věci odráží nejen současný stav poznání v oblasti ochrany památkově chráněných území, ale i nutnost reflektovat problematiku novostaveb v těchto územích na základě platných právních předpisů, včetně mezinárodních smluv (viz výše), které jsou pro ČR závazné.

Ad. 34-36

Správní orgán poukazuje na zřejmou nepozornost odvolatele. Správní orgán ve svém rozhodnutí citoval nejen metodiku Národního památkového ústavu z roku 2004, ale i z roku 2015, viz výše. Správní orgán v této souvislosti opět poukazuje na nutnost revidovat minulá vyjádření NPÚ se zřetelem k aktuálnímu stavu poznání ochrany kulturně-historických hodnot. Správní orgán upozorňuje, že dle platných metodik Národního památkového ústavu a dle současného stavu poznání kulturně-historických hodnot, se v případě navrhované podoby SEFO nejedná o kontextuální pojetí stavby, nýbrž o disharmonické či kontrastní pojetí.

Odvolatel účelově vytrhává z kontextu údajné příklady dobré praxe novostaveb.

Správní orgán zde uvádí na pravou míru, že:

Rekonstrukce hradu Helfštýn je předmětem kritických názorů odborníků, viz např.:

<https://ct24.ceskatelevize.cz/regiony/3437542-odbornici-kritizuji-opravu-hradu-helfstyn-ta-pritom-ziskala-hlavni-cenu-v>

<https://www.archiweb.cz/en/n/press/stanovisko-ceskeho-narodniho-komitetu-icomos-k-dostavbe-hradu-helfstyn>

Správní orgán dále v tomto citovaném případě upozorňuje, že se jedná o částečnou rekonstrukci objektu mimo zástavbu historického centra města, tudíž pro srovnání s předloženým záměrem novostavby SEFO se částečná rekonstrukce hradu jeví jako neporovnatelná.

V dalších uvedených případech se jedná buď o dostavby, či samostatně stojící stavby, některé dokonce mimo území MPR či MPZ.

Odvolatelem uvedený příklad Invalidovny, resp. přístavba Invalidovny, je terčem kritiky odborné i laické veřejnosti, viz např.:

<https://www.icomos.cz/index.php/en/cinnost/organizujeme?start=7>

Ad. 37

Správní orgán odkazuje na ustanovení § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v aktuálním znění (dále jen „ZEÚAKD“), který říká, že: „Úkon učiněný osobou uvedenou v § 8 odst. 1 až 4 nebo pověřenou osobou, pokud k tomu byla pověřena, prostřednictvím datové schránky má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, ledaže jiný právní předpis nebo vnitřní předpis požaduje společný úkon více z uvedených osob“. Autenticitu dokumentu zajišťuje samotný systém datové schránky. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí bylo správním orgánem zasláno odvolateli prostřednictvím datové zprávy, tedy byla naplněna podmínka stanovená v ust. § 18 odst. 2 ZEÚAKD, pak argumentace týkající se nezákonnosti rozhodnutí spočívající v absenci formální náležitosti v podobě podpisu, je zcela lichá. Nadto správní orgán uvádí, že Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí č.j. NSS 2 A 1146/2002 uvedl, že *jakkoli se v teorii správního práva objevují názory, podle nichž je podpis na stejnopise správního rozhodnutí jeho tak zcela nezbytnou náležitostí, že bez tohoto podpisu se jedná o nicotný akt, z něhož není patrná vůle oprávněné osoby vydat dané rozhodnutí, Nejvyšší správní soudu setrvává na stanovisku, že takto striktní vnímání role podpisu na správním rozhodnutí není nutné a postačí, pokud bude u správního rozhodnutí v případě pochybností testováno, zda je skutečně vydáno s vědomím a v souladu s vůlí oprávněné osoby. Za nicotné by rozhodnutí mohlo být považováno pouze tehdy, pokud by bylo zjištěno, že absence podpisu oprávněné úřední osoby odráží fakt, že toto rozhodnutí bylo vydáno zcela bez jejího vědomí, tedy v případě, kdy by se jednalo o zásadní nedostatek v projevu vůle daného správního orgánu (NSS 2 Azs 64/2003-54 či NSS 3 Azs 277/2004-70). O absenci vědomí oprávněné úřední osoby, že daný dokument byl vydán, nelze v tomto případě hovořit, když, jak již bylo zmíněno, dokument byl odvolateli odeslán prostřednictvím jeho datové schránky, a to oprávněnou úřední osobou.*

Ad. 38

Správní orgán v souladu s ustanovením § 70 správního řádu vyhotoví opravné rozhodnutí týkající se

zřejmé nesprávnosti v samotném výroku rozhodnutí, a to konkrétně v datu předložené studie SEFO, kdy místo roku 2020, je chybně uveden rok 2021. Je však nutné podotknout, že tato chyba v psaní nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí.

Ad. 44 a násl.

Ačkoli odvolatel několikrát kritizoval správní orgán za „copy – paste“ přístup, sám tak v těchto bodech činí. Správní orgán upozorňuje, že předložený záměr podoby novostavby SEFA je v rozporu s výnosem MPR Olomouc, nikoliv jak odvolatel uvádí, s Regulačním plánem města Olomouce, což správní orgán nikdy a nikde explicitně neuvádí. Důvody jsou podrobně rozepsány v jednotlivých bodech v rozhodnutí správního orgánu.

Ad. 52

Úkolem správního orgánu není projektovat konkrétní projekt. Správní orgán konstatuje, že dle § 36 odst. 1 správního řádu je řízení návrhové, tudíž správní orgán nemůže stanovovat podmínky nad rámec žádosti.

Dle ustanovení § 44 odst. 1 správního řádu v řízení o žádosti platí, že ten, kdo požádal, se automaticky stává účastníkem řízení. Podání žádosti, resp. její existence, coby důvod zahájení řízení, tedy představuje podmínku řízení *sine qua non* – tam, kde není žádosti, není řízení, resp. přestane-li žádost v důsledku projevu vůle účastníka existovat, odpadá též důvod vedení řízení. Tento důsledek je praktickým projevem **zásady dispoziční**, podle níž je to právě a pouze **žadatel, kdo disponuje předmětem řízení**. Z této zásady současně vyplývá, že pokud je určité řízení výlučně v dispozici účastníka, není v kompetenci správního orgánu zahájit takové řízení z vlastního podnětu. Správní orgán se tedy zabývá a je vázán rozsahem žádosti, tj. v tomto případě, kdy je předložený záměr ve formě studie, se nemůže vyjadřovat či dokonce stanovovat detailní podobu prvků, pouze definuje obecné podmínky, které umožňují jejich dodržení žadatelé pokračovat v případě jeho záměru, avšak již v souladu s předpisy památkové péče (§ 14 zákona o státní památkové péči). Jedná se zde především o vizuální dopad na okolí MPR Olomouc – například podoba okapů, říms, zachytávačů sněhů apod.

Ad 55-58

Správní orgán zde poukazuje, že si odvolatel protiřečí, resp. uvádí zásady a principy památkové ochrany, které spíše potvrzují stanovisko správního orgánu ohledně nepřipustnosti SEFA, či uvádí příklady staveb, které jsou realizovány či budou realizovány. Odvolatelem uváděné stavby nejsou novostavbami, nýbrž jsou citlivě vzhledem k okolnímu prostředí upraveny či rekonstruovány. V některých případech jsou mimo exponovaná místa MPR Olomouc. Odvolatelem realizované stavby jsou v souladu s principy památkové péče, novostavba SEFO nikoliv, a to z výše uvedených důvodů, i z důvodů, které jsou podrobně rozepsány a zdůvodněny v rozhodnutí správního orgánu. Zásada legitimity zde tedy nemá oporu, nejedná se zde o skutkově shodné či podobné případy.

Ad 60-63

Správní orgán konstatuje, že odvolatelem zmiňovaná údajná věcná nesprávnost a neopodstatněnost v rozhodnutí správního orgánu vyplývá z odvolatelovy nepozornosti při četbě rozhodnutí a neznalosti principů státní památkové péče. Námitky, které zde uvádí, jsou podrobně vysvětleny v jednotlivých bodech nejen rozhodnutí správního orgánu, ale i ve vyjádřeních NPÚ. Správní orgán např. poukazuje nejen na samotné principy ochrany MPR Olomouc, ale i na Územní plán města Olomouce, i Regulační plán MPR Olomouc (viz výše, např. bod Ad 24).

Ad. 64

Správní orgán konstatuje, že předložený záměr je ve formě studie. I v tomto stupni projektové dokumentace, tj. studie, je nutno vizuálně zachytit patřičné technické detaily, právě vzhledem k exponovanosti stavby v MPR Olomouc. Odvolatelova poznámka je tedy v tomto případě irelevantní.

Mgr. Vlasta Kauerová
vedoucí odboru památkové péče

Přílohy:

- Spisový materiál (originál spisu 1ks)
- studie (1ks)

Rozdělovník:

- Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče, oddělení památkové péče, Jeremenkova 1142/40a, 779 00 Olomouc – kurýr
- SPIS